

महापातकिनस्त्वैते यश्च तैः सः संवसेत् ॥
सर्वस्यरन्तु पतितैः संसर्गं कुरुते तु यः ।
यानश्रय्यासौर्निर्वन्तं जानन् स पतितो भवेत् ॥”
ननु द्वितीयद्वितीयसंसर्गिणि प्रमाथं नास्ति
अतएव दृढश्रुतातपः ।

“अशुचिं संसृष्टेद्यस्तु एक एव स दुष्यति ।
तत्सृष्टान्द्यो न दुष्येत सर्वं द्रव्येष्वयं विभिः ॥”
तथा ।

“संहतानान्तु पात्राणां यद्येकमुपहन्यते ।
तस्य तत् शोधनं प्रोक्तं न तु तत्सृष्टिनामपि”
उच्यते । यश्च येन पापात्मनेति यो येन संपिबे-
दिति संसर्गो येन संसर्गमिति विष्णुव्यास-
जावालवचनैः सामान्येन पापिष्ठसंसर्गो पापी
भवति इति प्रतिपादनात् संसर्गपापिष्ठस्यापि
संसर्गो पापयुक्तो भवतीति एभिरेव प्रति-
पादितम् ॥३॥ पतितोत्पन्नानां शुद्धिमिच्छतां
पतितानां प्रायश्चित्तस्य तृतीयो भागस्तत्राय-
श्चित्तं त्रयम् । स्त्री च पतितोत्पन्ना तृतीय-
भागस्य तृतीयभागं कुर्यात् । इति प्रायश्चित्त-
विवेकः ॥

संसर्गाभावः, पुं, (संसर्गेषु सम्बन्धेन अवच्छिन्नो-
ऽभावः ।) सम्बन्धरहितत्वम् । न्यायमते अभाव-
पदार्थविशेषः । स तु भेदभिन्नाभावः । स च
त्रिविधः । प्रागभावः १ ध्वंसः २ अन्यता-
भावः ३ । यथा,—

“अभावस्तु द्विधा संसर्गाच्चोन्व्याभावभेदतः ।
प्रागभावस्तथा ध्वंसोऽप्यन्यताभाव एव च ॥
एवं त्रैविध्यमापन्नः संसर्गाभाव इत्यते ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥३॥

भेदत्वं तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिता-
काभावत्वम् । विनाशभावत्वं प्रागभावत्वम् १
जन्याभावत्वं ध्वंसत्वम् २ नित्यसंसर्गाभावत्व-
मन्यताभावत्वम् ३ । इति सिद्धान्तमुक्त्वावली ॥

संसर्गः, [न्] (संसर्गोऽस्यास्तीति । इनिः ।
यद्वा, सं + सृज + “संपृचानुरुधेति ।” ३ । २ ।
१४२ । इति घिपुन् ।) संसर्गविशिष्टः । यथा ।
विभागानन्तरं मैत्रयात् पिष्टभ्राष्टपिष्टव्यभ्राष्ट-
पुत्राणां यथायथं एकत्रावस्थानं संसर्गः । तद्-
दुक्तः संसर्गः । एवञ्चतस्य संसर्गिणी सृत्स्य
धनं तज्जातस्यापत्यस्य तदपत्याभावे संसर्गो
स्वयं सृष्टीयात् । इति दायतत्वम् ॥

संसर्पः, पुं, सम्यक्प्रकारेण गमनम् । सर्पादि-
गमनवहनमनम् । संपूर्व सृष्टपातोर्ध्वज प्रत्ययेन
निष्पन्नः ॥

संसर्पः, [न्] चि, संसर्पशब्दादिनप्रत्ययेन संपूर्वक-
सृष्टपातोर्ध्वजप्रत्ययेन वा निष्पन्नः ॥ संसर्प-
विशिष्टः । सम्यग्गमनशीलः ॥ (यथा, रघुः ।
७ । २६ ।

“कपोलसंसर्पिशिखः स तस्याः
सुदुर्लभकर्तृत्वपत्नतां प्रपेदे ॥”)

संसारः, पुं, (संसारत्वस्यादिति । सं + सृ गती +
घञ् ।) मिथ्याज्ञानजन्यवासना । इति नैया-

यिकाः ॥ यथा । संसारश्च मिथ्याधीप्रभवा
वासना । इति प्रामाण्यवादगादाधरौ टीप्यनौ ॥
स्वाष्ट्योपनिबद्धशरीरपरिग्रहः । इति कलाप-
टीकायां गोपीनाथः ॥ संसारश्चम् । इति शब्द-
रत्नावली ॥ तत्पर्यायः । दुःखलोकः २ भवः ३
कष्टकारकः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ अपिच ।
“अस्माद्भिजाभूते विग्रहमत्रैव प्रथिलीयते ।
अभायो मायया बद्धः क्षरोति विविधास्तनूः ॥
न चाप्ययं संसरति न च संसारयेत् प्रभुः ।
गायं पृथ्वी न सलिलं न तेजः पवनो न तत् ॥
न प्राणो न मनो व्यक्तं न अश्रुः अर्थ एव
च ।

न रूपरसगन्धाश्च जाडं कर्त्ता न वायुपि ॥
न पाणिपादौ नो पायुर्न चोपस्थो द्विजोत्तमः ॥
न कर्त्ता न च भोक्ता वा न च प्रकृतिपूरुषी ॥
न माया नैव च प्राणश्चैतन्वं परमार्थतः ।
अहं कर्त्ता सुखी दुःखी क्रयः स्थलेति या मतिः
सा चाहङ्कारकत्वादात्मन्यारोप्यते जनैः ।
वदन्ति वेदविद्वांसः साक्षिणं प्रकृतेः परम् ॥
भोक्तारमन्त्रं शब्दं सर्वत्र समवस्थितम् ।
तस्माद्ज्ञानसुलोऽयं संसारः सर्वदेहिनाम् ॥”
इति कौर्म ईश्वरगीतासु २ अध्यायः ॥

किञ्च ।

“पिष्टभ्राष्टसुष्टुद्भ्राष्टकलत्रादिकृतेन च ।
दृष्टोऽसृजस्तथा दैन्यमभ्युपार्णाननो गतः ॥
एवं संसारचक्रेऽस्मिन् भ्रमता तात अङ्कटे ।
ज्ञानमेतन्मया प्राप्तं मोक्षसंप्राप्तिकारकम् ॥”
इति मार्कण्डेयपुराणे पितापुत्रसंवादानामा-
ध्यायः ॥

संसारगुरुः, पुं, (संसारस्य गुरुः ।) कामदेवः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ जगद्गुरुश्च ॥
संसारमार्गः, पुं, (संसारस्य मार्गः ।) योनिः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

संसारमोक्षणं, त्रि, (संसारस्य मोक्षणं यस्मात् ।)
भवत्कारकम् । यथा,—

“एवमेतन्महाशास्त्रं देवि ! संसारमोक्षणम् ।
मम भक्तव्यवस्थायै प्रयुक्तं परमं मया ॥”
इति वाराहै सुतस्वामिमाहात्म्यनामाध्यायः ॥३॥
(संसारस्य मोक्षणम् ।) भवमोचने, स्त्री ।
तदुपाया यथा,—

बलिदवाच ।

“संसारार्थवमन्नां नराणामन्यचेतसाम् ।
तरणे यो भवेत् पीतस्तस्मै व्याख्यातुमर्हसि ॥

प्रह्लाद उवाच ।

ये शङ्खचक्राजकारं तु शार्ङ्गिणं
खगेन्द्रकेतुं वरदं त्रियः पतिम् ।
समाश्रयन्ते भवभोतिनाशनं
संसारगते न पतन्ति ते पुनः ॥

वैकुण्ठं खण्डपरशुं भवभवससुच्छिदम् ।
प्रणिपत्य महात्मानं संसारं न पुनर्भवेत् ॥
ध्यावित् दामोदरं यस्तु भक्तियन्त्रोऽर्चयेति वा ।
न स संसारगतेऽस्मिन् मन्कते दानवेश्वरः ॥

ये मानवा विगतरागपरावरणा
नारायणं सुरगुरुं सततं स्मरन्ति ।
ते धीतपाण्डुरपटा इव राजहंसाः
संसारसागरजलस्य तरन्ति पारम् ॥”

इति वामने ८० अध्यायः ॥

संसारः, [न्] पुं, (संसारोऽस्येत्येति । इनिः ।)
संसारविशिष्टप्राणो । इति हलायुधः ॥ शरीरौ
यथा । संसारिणामिति संसारित्वं शरीरित्वम् ।
शरीरित्वञ्च भोगावच्छेदकत्वं न तु चेष्टावस्वम् ।
अत ईश्वरपरिग्रहेतरामकृष्णादिशरीरशुद्धासः
मिथ्याज्ञानजन्यवासनाया अदृष्टस्य वा न
संसारपदेन विवक्षासम्भवः । इति बौध्वाधि-
कारस्य गादाधरौ टीप्यनौ ॥

संसिद्धिः, स्त्री, (स + सिध + क्तिन् ।) प्रकृतिः ।
स्वभावः । इत्यमरः ॥ सम्यक्सिद्धिः । मदीया ।
इति मेदिनी ॥ परमा सिद्धिः ५ मोक्षः । यथा,
“मामुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमशाश्वतम् ।
नाप्नुवन्ति महात्मानः संसिद्धिं परमां गताः ॥”
इति श्रीभगवद्गीतायां ८ अध्याये १५ श्लोकः ॥
(फलम् । इति स्वामी ॥ यथा, भागवते । १ ।
२ । १३ ।

“अतः पुंभिर्हि जन्मेषु वर्णाश्रमविभागशः ।
स्वदुष्टितस्य धर्मस्य संसिद्धिर्विरोधणम् ॥”
संसृतिः, स्त्री, (सं + सृ + क्तिन् ।) संसारः ॥
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भागवते । १ ।
१ । १४ ।

“आपन्नः संसृतिं घोरां यद्भ्राम विवशो सृष्टान् ।
ततः सद्यो विमुच्येत यद्भिमेति स्वयं भयम् ॥”
प्रवाहः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

संसृष्टः, त्रि, (सं + सृज + क्तः ।) संसर्गः ।
वमनादिना संशुद्धः । इति मेदिनीकरहेम-
चन्द्री ॥ विभागानन्तरं मैत्रयात् पिष्टभ्राष्ट-
पिष्टव्यभ्राष्टपुत्राणां यथायथं एकत्रावस्थान-
संसर्गस्तदयुक्तः । अथ संसृष्टधनविभागः ।
एकपिष्टजातयोरपि सोदरविभाटजयोर्भूतदेय-
षट्पुरुषपिष्टदाटत्वेन सोदरस्यैव धनाधिकारो
न तु पिष्टादिद्वयमात्रपिष्टदातुर्विभाटजस्य ।
क्वचिन् संसृष्टत्वेन विभाटजस्याप्यसंसृष्टसोद-
रेण सह तुत्याधिकारिता सोदरस्य संसृष्टत्वे
स एव सृष्टीयात् संसृष्टपि विभाटज इति ।
तथा च याज्ञवल्क्यः ।

“संसृष्टिनन्तु संसृष्टौ सोदरस्य तु सोदरः ।
दद्यात्पापहरदंशं जातस्य च सृत्स्य च ॥
अन्योदर्थस्तु संसृष्टौ नान्योदर्थी धनं हरत् ।
असंसृष्टपि चादद्यात् संसृष्टौ नान्यमादजः ॥”
संसृष्टिनमाह दृढस्यतिः ।

“विभक्तो यः पुनः पित्रा भ्रात्रा चैकत्र
संस्थितः ।

पिष्टव्येणाथवा प्रीत्या स तु संसृष्ट उच्यते ॥”
तेन विभागानन्तरं मैत्रयात् पिष्टभ्राष्टपिष्टव्य-
भ्राटपुत्राणां यथायथं एकत्रावस्थानं संसर्गः
तदयुक्तः संसर्गः । एवञ्चतस्य संसर्गिणी सृत्स्य